

عنوان مقاله:

بررسی تلقی رانر از وحی و تاثیر آن بر دیدگاه وی در باب تکثر دینی

محل انتشار:

فصلنامه فلسفه دین، دوره 19، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

عطیه کشتکاران - PhD Student, College of Farabi, University of Tehran, Qom, Iran

رضا گندمی نصرآبادی - Associate Professor, College of Farabi, University of Tehran, Qom, Iran

خلاصه مقاله:

سه نوع تلقی یا برداشت از وحی در مسیحیت وجود دارد. بر اساس وحی گزاره ای نجات بشریت تنها از مسیر عبارات روشن و معرفت بخش کتاب مقدس به دست می آید، در وحی تجربی تاکید بر انکشاف الهی و ارتباط شخصی میان خدا و انسان است و رویکرد سوم، وحی را حادثه ای تاریخی عنوان می کند. اندیشمندان مسیحی له یا علیه هر کدام از رویکردهای ذکر شده نظراتی بیان کرده اند. در این میان کارل رانر، از متالهان معاصر مسیحی، با طرح مفاهیمی مشابه این سه رویکرد، آنها را مراتبی از رستگاری و در طول هم در نظر داشته که از وحی تجربی و نجات عام همه انسان ها تا وحی گزاره ای و رستگاری منحصر به مسیحیت را شامل می شود. در نگاه رانر وحی استعلایی شرط پیشین ادراک هستی است که در پرتو تجلی فیض و آگزیستانس فراطبیعی در دسترس است، وحی مقوله ای عام انکشاف خدا در تاریخ و وحی مقوله ای خاص در شخص مسیح میسر است. کوتاه سخن وحی از دیدگاه رانر هر سه ماهیت تجربی، تاریخی و گزاره ای را در مراتب مختلف دربردارد. تلقی رانر از وحی و رستگاری تاحدودی به اندیشمندانی همچون هانس کونگ، جان هیک، کارل بارت و شلایرماخ نزدیک است و تفاوت آنها در میزان پایبندی به آموزه های کلیسایی است. نظریه «مسیحیان گمنام» رانر با بهره از تلقی او درباره وحی رستگاری پیروان ادیان غیرمسیحی را ممکن دانسته و از این رو بابتی به شمول گرایی دینی می گشاید، اما به باور او دست یازیدن به نجات تام تنها در پذیرش آگاهانه مسیحیت میسر است

کلمات کلیدی:

Divine Revelation, Revelation, religious pluralism, Inclusivity

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1526109>

